

REPUBLIKA HRVATSKA
POVJERENSTVO ZA ODLUČIVANJE
O SUKOBU INTERESA

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

BROJ: 711-I-524-P-130-15/16-08-7

PRIMLJENO: NEPOSREDNO

10-10-2016

Poslovni broj: UsI-132/16-8

..... dana 10-10-2016 20.....

..... Priloga 2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Mirandi Gulišija Jurišić uz sudjelovanje Maje Ivulić kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ivana Kneza iz Biograda na Moru, Splitska 68, zastupanog po punomoćnicima Franku Kotlar, Ani Vidov, Ani Smoljan, Ani Atelj, Ivani Stanić, Luki Mrkiću i Davidu Bajlo, odvjetnicima iz odvjetničkog društva Franko Kotlar, Ana Vidov i partneri iz Zadra, Ulica Zrinsko Frankopanska 38, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Zagreb, Ulica kneza Mutimira 5, radi odlučivanja o sukobu interesa, nakon javne rasprave održane i zaključene u nazočnosti tužitelja i njegovog punomoćnika 23. rujna 2016., objavom odluke na temelju članka 61. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/10, 143/12, 152/14; dalje ZUS), dana 29. rujna 2016.

presudio je

Poništava se Odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa broj: 711-I-524-P-130-15/16-08-7 od 10. ožujka 2016. i predmet vraća na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporavanom odlukom tuženika broj: 711-I-524-P-130-15/16-08-7 od 10. ožujka 2016. utvrđuje se kako je tužitelj kao gradonačelnik Grada Biograda na Moru davanjem punomoći za zastupanje Grada Biograda na Moru, odvjetniku Marinu Birkiću iz Zadra u razdoblju od stupanja ZSSI-a na snagu, slanjem Poziva na dostavu ponude, Klasa: 406-01/14-04/01 od 24. veljače 2014. te sklapanjem Ugovora o pravnom zastupanju između Grada Biograda na Moru i odvjetnika Klasa: 406-01/14-04/14 od 18. ožujka 2014. počinio povredu članka 7. stavka 1. podstavka c) Zakona o sprječavanju sukoba interesa (točka 1.), za što mu se izriče kao sankcija obustava isplate dijela neto mjesečne plaće u ukupnom iznosu od 15.000,00 kuna, u pet jednakih uzastopnih mjesečnih obroka.

Tužitelj u pravodobno podnesenoj tužbi navodi kako je osporena odluka nezakonita; da iz iste nije razvidno koju je to objektivnu pravnu normu koja se može označiti kao zlouporaba posebnih prava povrijedio. Iz činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku ne može se uzeti da su tužitelj i odvjetnik Marin Birkić povezane osobe iz članka 4. stavka 2. i 5. Zakona o sprečavanju sukoba interesa. Prema Zakonu o javnoj nabavi stupanj srodstva između odvjetnika i tužitelja nije označen kao odnos dužnosnika s povezanom osobom.

Citirajući odredbe članka 1. i 2. Zakona o sprečavanju sukoba interesa navodi činjenice i dokaze iz kojih proizlazi da je tužitelj poduzimao radnje isključivo s ciljem zaštite interesa jedinice lokalne samouprave i njezinih građana pa tako navodi kako je od 2006. gradonačelnik Grada Biograd na Moru; da je u krvnom srodstvu u pobočnoj liniji četvrtog stupnja s odvjetnikom Marinom Birkićem; da je na snazi Pravilnik o provedbi postupka javne nabave bagatelne vrijednosti Grada Biograda na Moru koji u članku 9. normativno uređuje da se poziv za dostavu ponude može uputiti najmanje jednom gospodarskom subjektu bez objave na internetskim stranicama; da je gradonačelnik postao nakon što je ostavku na to mjesto dao tadašnji gradonačelnik Darko Eškinja; kada je u postupcima pred nadležnim sudovima Grad zastupao odvjetnik Branimir Zorica.

Tijekom 2007. započeo je postupak obnove zemljišnih knjiga za k.o. Biograd na Moru kada je odlučeno da se radi zaštite prava i interesa Grada pred Komisijom za obnovu zemljišnih knjiga u odnosu na čestice broj 3200 i 3232 k.o. Biograd na Moru zatraži i ishodi upis uknjižbe prava vlasništva. Prvo ročište otkazano je na traženje punomoćnika trgovačkog društva Ilirija d.d. koje pretendira da se upiše kao vlasnik nekretnina u vlasništvu Grada, dok se na drugom ročištu kao punomoćnik pojavljuje isti odvjetnik. Na održanoj raspravi Općinski sud u Biogradu na Moru konstatira kako je pravomoćno rješenje o prestanku prava korištenja predano na sud, ali da nije evidentirano te donosi rješenje kojim se uz Grad kao suvlasnik upisuje i trgovačko društvo Ilirija za ½, nakon čega 20. kolovoza 2007. označeni punomoćnik Gradu otkazuje zastupanje. Pored odvjetnika Branimira Zorice trgovačko društvo Ilirija d.d. u postupcima protiv Grada zastupao je i odvjetnik Jakov Bačić, koji istodobno ima punomoć Grada, tako da se tužitelj 2007. našao u situaciji da nađe profesionalnog punomoćnika koji ne zastupa stranke s kojima je u Grad u sporu. To povjerenje je tužitelj dao odvjetniku Birkiću koji je dano povjerenje i opravdao u parničnom postupku koji je pravomoćno okončan presudom Županijskog suda u Zadru br. 14 Gž-295/11 od 27. kolovoza 2013. u kojem troškove zastupanja nije platio Grad, već tužitelj Ilirija d.d. kao stranka koja je izgubila spor u kojem je vrijednost predmeta spora 60.000.000,00 kuna. Smatra da je na ovaj način maksimalno zaštitio interese jedinice lokalne samouprave. Od 2007., 2008., 2009., dakle, prije stupanja na snagu Zakona o sprečavanju sukoba interesa, pokrenuto je više sudskih postupaka u kojima službenici Grada zbog složenosti i obima spisa, težine pravnog pitanja, nisu mogli samostalno i kvalitetno zastupati interese jedinice lokalne samouprave pa u tim postupcima pokrenutim po tužbama Republike Hrvatske zastupa Grad odvjetnik Marin Birkić. Tijekom vremena je tužitelj primio u službu pravnike s položenim pravosudnim ispitom koji su preuzeli zastupanje Grada gotovo u svim predmetima koji su pokrenuti od 2011. Opravdana je odluka o izboru odvjetnika u kojeg tužitelj ima povjerenje s obzirom na činjenicu da je trgovačko društvo Ilirija d.d. u nakani da postane vlasnik cca 100.000,00 m² najvrednijeg zemljišta zastupano po tri odvjetnička ureda.

Od dana stupanja na snagu Zakona o sprečavanju sukoba interesa Grad je za potrebe zastupanja u sudskim i drugim postupcima ovlastio veći broj punomoćnika. U 2014. odvjetniku Birkiću izdane su tri punomoći, u istoj godini punomoći su izdane i Ireni Plevnjak i odvjetnici Larisi Radović, dok je u 2015. pored odvjetnika Birkića, punomoć izdana i odvjetnicima Saši Bačiću i Larisi Radović. Odvjetnik Marin Birkić je 2007., 2008., 2009., 2010. preuzeo zastupanje Grada u postupcima koji su još uvijek u tijeku, bilo da su u stadiju revizije pred Vrhovnim sudom Republike Hrvatske, ili u žalbenim postupcima (uspjeh Grada je tim postupcima veći od 90%, a u postupcima s Ilirijom d.d. veći od 95%). Smatra kako iz navedenog proizlazi kako je sve radnje poduzimao isključivo s ciljem da zaštiti imovinu Grada Biograda na Moru, što je poznato lokalnom stanovništvu jedinice lokalne samouprave.

U odgovoru na tužbu tuženik uzvraća kako tužitelj daje pogrešna tumačenja o činjeničnom i pravnom temelju osporene odluke te iznosi netočnu tvrdnju kako nije razvidno koju je objektivnu pravnu normu povrijedio. U osporenoj odluci jasno je navedeno kako je

tužitelj počinio povredu odredbe članka 7. stavka 1. podstavka c) Zakona o sprečavanju sukoba interesa uz naznaku kako tuženik nije utvrdio da je tužitelj kao dužnosnik postupio protivno odredbama Pravilnika Grada Biograda na Moru o bagatelnoj nabavi. Navedenom odredbom nije izričito definirano koje točno postupanje predstavlja zlouporabu posebnog prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti pa je tuženik kao samostalno i neovisno državno tijelo nadležno tumačiti je li u određenoj situaciji dužnosnik zloupotrijebio neko posebno pravo. Kroz praksu tuženika i praksu upravnih sudova u upravnim sporovima potvrđeno je tumačenje tuženika da zlouporaba posebnih prava dužnosnika u kontekstu zabranjenog postupanja iz spomenute odredbe znači donošenje odluke ili drugo izvršavanje ovlasti dužnosnika na način koji je protivan svrsi propisanog ovlaštenja, pri čemu je određeni pravni subjekt ostvario određenu korist ili probitak, a pogotovo u situacijama kada je dužnosnik upotrijebio posebno pravo u situaciji sukoba interesa u kojoj je dužnosnik konkretnom odlukom ili postupanjem omogućio sebi ili interesno povezanoj osobi.

U konkretnom slučaju tuženik je povezanost dužnosnika krvnim srodstvom u četvrtom koljenu (bratiji) tretirao kao interesnu povezanost u smislu odredbe članka 4. stavka 5. Zakona o sprečavanju sukoba interesa, cijeneći pri tom i situaciju višekratnog postupanja dužnosnika, kojima je njegov krvni srodnik ostvarivao određenu materijalnu korist, što potvrđuje i sam tužitelj kada navodi kako u odabranom odvjetnika ima ponajprije osobno a zatim i profesionalno povjerenje. Tuženik se pogrešno poziva na odredbe Zakona o javnoj nabavi koji se ne primjenjuje za potrebe nabave usluge odvjetnika, ali ističe kako je odredbom članka 13. stavka 5. istog Zakona propisano da primjena te odredbe ne dovodi u pitanje druge obveze koje se odnose na obveznike primjene posebnog propisa o sprečavanju sukoba interesa. Pored toga, odredbom članka 18. stavkom 12. Zakona o javnoj nabavi izričito je propisano da je dužnosnicima u smislu Zakona o sprečavanju sukoba interesa zabranjeno utjecati na dobivanje poslova ili ugovora o javnoj nabavi za nabavu robe, usluga i radova i/ili na koji drugi način koristiti položaj dužnosnika kako bi utjecali na postizanje osobnog probitka ili probitka povezane osobe, neke povlastice ili prava, sklopili pravni posao ili na drugi način interesno pogodovali sebi ili drugoj povezanoj osobi.

Prema odredbi članka 9. stavak 1. Pravilnika o provedbi postupka nabave bagatelne vrijednosti (Službeni glasnik Grada Biograda na Moru, br. 1/14) za nabavu robe i usluga procijenjene vrijednosti jednake ili veće od 70.000,00 do 200.000,00 kuna na dostavu ponuda se šalje najmanje 3 gospodarska subjekta uz objavu poziva na službenim internetskim stranicama grada. Prema stavku 3. istog članka za nabavu odvjetničkih usluga iznimno poziv na dostavu ponude može se uputiti najmanje jednom subjektu. S obzirom da se radi o iznimci, u konkretnoj situaciji slanje poziva na dostavu ponuda sukladno članka 9. stavku 1. Pravilnika i dalje predstavlja redoviti način postupanja, a u predmetnoj situaciji u kojoj postoji interesna povezanost, svakako i potreban.

Smatra kako su činjenični navodi koji se odnose na okolnosti sudskog spora koji je Grad Biograd na Moru 2007. vodio protiv trgovačkog društva Ilirija d.d. irelevantni, pored nesporne činjenice da Grad u to vrijeme za zastupanje u složenijim predmetima nije kadrovski kapacitiran, jer je u tom razdoblju u istom gradu bilo registrirano sedam odvjetnika, a u Gradu Zadru gdje je registriran odvjetnik Birkić, čak 197 odvjetnika, zajedničkih odvjetničkih ureda i odvjetničkih društava.

Osporava istinitost tužiteljevih tvrdnji kako su u promatranom razdoblju ravnomjerno dodjeljivane punomoći ostalim odvjetnicima. Grad Biograd na Moru je na zahtjev tuženika dostavio specifikaciju iz koje proizlazi kako je u razdoblju od 2011. do 2015. dodijeljena punomoć devetero odvjetnika u 38 predmeta, od čega je samo odvjetniku Marinu Birkiću dodijeljena punomoć za zastupanje u 22 predmeta, a ostalih osmero odvjetnika u 16 predmeta.

Isto tako, tuženik osporava da je na ovaj način tužitelj postupao isključivo u javnom interesu koji se u postupcima bagatelne nabave očituje kroz poštivanje zakona i

podzakonskim aktima propisanih kriterija kao i davanje objektivnih obrazloženja razloga na kojima se temelji odluka o odabiru sa svrhom ograničenja prostora diskrecije te pružanja jamstva objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u postupanju te jačanju povjerenja građana. Zbog činjenice što je tužitelj s odabranim odvjetnikom u krvnom srodstvu, tuženik inzistira na stajalištu kako je tužitelj bio dužan prepoznati potencijalni sukob interesa i zatražiti ponude od najmanje tri odvjetnika i tako zaštititi vlastitu vjerodostojnost i integritet te otkloniti dojam da je na odluku o odabiru odvjetnika utjecala činjenica njegovog krvnog srodstva s tužiteljem. Zbog navedenog, predlaže se tužba kao neosnovana odbiti.

Podneskom od 22. rujna 2016. tužitelj je za zastupanje ovlastio punomoćnika te u bitnome dodaje kako iz osporene odluke nije razvidno u kom točno određenom vremenskom razdoblju je tužitelj bio u sukobu interesa a što je tužitelj bio dužan navesti i prema stajalištu Ustavnog suda Republike Hrvatske izraženog u odluci broj U-III-412/2016 od 3. lipnja 2016. Ponavlja stajalište kako u niti jednoj odredbi ZSSI nije propisano da bi se osoba u četvrtom stupnju tazbinskog srodstva definirala kao osoba koja je interesno povezana s tužiteljem, niti je pregledom prakse upravnih sudova u Republici Hrvatskoj nađeno tumačenje izraženo u odluci tuženika. Stajalište tuženika pogrešno je, arbitrarno i protivno svrsi zakona jer sadržajno tumačeći odredbu članka 4. stavka 5. ZSSI proizlazi da su interesno povezane osobe uz članove obitelji i druge osobe koje bi se mogle s drugih osnova, osim srodstva kao zasebne osnove, smatrati interesno povezanom osobom. Tumačenje prema kojem je tužitelj, s obzirom na tazbinsko srodstvo s tuženikom trebao uputiti poziv za slanje ponude bilo kojem drugom odvjetniku u Republici Hrvatskoj i tako izbjegao sukob interesa neutemeljeno je i protivno odredbama Ustava i Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda prema kojima pravni propisi moraju biti takvi da ih adresati i osobe na koje se odnose mogu razumjeti i uskladiti svoje ponašanje. Kako je zakonom propisano tko se smatra srodnikom, tužitelj je opravdano smatrao kako izabrani odvjetnik nije interesna osoba. Pored toga, tuženik uopće nije činjenično utvrdio kako su tužitelj i osoba četvrtog stupnja tazbinskog srodstva interesno povezani odnosno prirodu, sadržaj, okolnosti i elemente interesnog povezivanja i pravno obrazložio iznesene tvrdnje i zaključak da se u konkretnom slučaju radi o interesno povezanoj osobi s dužnosnikom.

U obrazloženju osporene odluke navodi se kako je tužitelj pozive mogao slati drugim odvjetnicima koji imaju sjedište na području Grada Biograd na Moru, što je protivno odredbi članka 46. Kodeksa odvjetničke etike, dok su svi odvjetnici s tog popisa u 2014. godini vodili sporove protiv Grada kao punomoćnici protivnih stranka. Upitno je stajalište tuženika kako je tužitelj pozive mogao slati i odvjetnicima s područja Grada Zadra o čijem stručnim sposobnostima nema nikakvog saznanja. Tužitelj je odvjetnika Birkića opunomoćio radi zaštite imovinskih prava Grada, a ne iz razloga kojih pogrešno i neargumentirano navodi tuženik.

Na raspravi održanoj 23. rujna 2016. u nazočnosti tužitelja i njegovog punomoćnika i u odsutnosti uredno pozvanog tuženika strankama je u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Koristeći to pravo punomoćnik tužitelja dostavlja zapisnike sa sudskih rasprava iz kojih je razvidno kako svi odvjetnici sa sjedištem ureda u Biogradu na Moru vodili postupke kao punomoćnici protivnih stranaka u 2014. te dodaje kako je dostavljanje poziva za dostavu ponuda odvjetnicima sa sjedištem ureda u Biogradu na Moru protivno odredbi članka 48. Kodeksa odvjetničke etike. Pored toga, u spornom razdoblju odvjetnici Budimir Galić i Edi Bastijanić zbog sankcija Hrvatske odvjetničke komore nisu mogli obavljati odvjetničku dužnost pa se predlaže o tome pribaviti službene podatke. Smatra kako je odluka nezakonita jer se temelji samo na činjenici pobočnog srodstva s odvjetnikom Marinom Birlićem što ne propisuje niti jedna zakonska odredba niti sudska praksa na koju se tuženik poziva, a kao

takva tuženiku je nanijela veliku političku i osobnu štetu te predlaže istu kao nezakonitu poništiti.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu kojeg je dostavilo upravno tijelo u kojem je doneseno osporeno rješenje te u spisu upravnog spora, a odbio dokazni prijedlog tužitelja, jer se prema stajalištu suda pravilna i na zakonu osnovana presuda, može donijeti i bez predloženih dokaza.

Daljnjih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja te ocjene izvedenih dokaza, sud je utvrdio kako je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan, iz razloga koji se navode u obrazloženju ove presude.

Predmet ovog postupka je ocjena zakonitosti odluke kojom je utvrđeno kako je tužitelj kao Gradonačelnik Grada Biograda na Moru počinio povredu iz članka 7. stavaka 1. podstavka c) Zakona o sprečavanju sukoba interesa (Narodne novine, br. 26/11, 12/12, 126/12, 48/13, 57/15, u daljnjem tekstu: ZSSI), tako što je u razdoblju od stupanja na snagu ZSSI-a poslao poziv za dostavu ponude Klasa: 406-01/14-04/01 od 24. veljače 2014 i sklopio Ugovor o pravnom zastupanju između Grada Biograda na Moru i odvjetnika Marina Birkića iz Zadra Klasa: 406-01/14-04/14 od 18. ožujka 2014.

S tim u vezi u ovom je sporu valjalo utvrditi je li tuženik donošenjem rješenja kojim utvrđuje povredu ZSSI povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

Za rješavanje upravnog spora mjerodavne su sljedeće odredbe.

Prema odredbi članka 7. stavka 1. točka c) ZSSI-a dužnosnicima je zabranjeno zlouporabiti posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti.

Prema odredbi članka 1. stavka 1. ZSSI-a se, između ostalog, uređuje sprječavanje sukoba između privatnog i javnog interesa u obnašanju javnih dužnosti, dok je stavkom 2. propisano kako je svrha ovog Zakona sprječavanje sukoba interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, jačanje integriteta, objektivnosti, nepristranosti i transparentnosti u obnašanju javnih dužnosti te jačanje povjerenja građana u tijela javne vlasti.

Prema odredbi članka 2. stavak 1. ZSSI-a u obnašanju javne dužnosti dužnosnici ne smiju svoj privatni interes stavljati iznad javnog interesa, dok je stavkom 2. sukob interesa postoji kada su privatni interesi dužnosnika u suprotnosti s javnim interesom, a posebice kada: privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili se osnovano može smatrati da privatni interes dužnosnika utječe na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti ili privatni interes dužnosnika može utjecati na njegovu nepristranost u obavljanju javne dužnosti.

Prema odredbi članka 4. ZSSI-a član obitelji dužnosnika u smislu ovog Zakona je bračni ili izvanbračni drug dužnosnika, njegovi srodnici po krvi u uspravnoj lozi, braća i sestre dužnosnika te posvojitelj, odnosno posvojenik dužnosnika (stavak 2.), dok se povezanim osoba u smislu ovog Zakona smatraju osobe navedene u stavku 2. ovog članka te ostale osobe koje se prema drugim osnovama i okolnostima opravdano mogu smatrati interesno povezanim s dužnosnikom (stavak 5.).

Prema odredbi članka 5. stavka 1. ZSSI-a kojoj se utvrđuju načela djelovanja obveznika primjene zakona propisano je kako dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana.

Iz obrazloženja osporenog rješenja proizlazi kako tuženik svoju zaključak temelji na nespornoj činjenici tužiteljevog krvnog srodstva u pobočnoj liniji četvrtog stupnja s odvjetnikom Marinom Birkićem, zbog čega tvrdi da je tužitelj osobi koju se opravdano može smatrati interesno povezanom osobom omogućio stjecanje koristi. Tuženik tumači kako je zbog krvnog srodstva tužitelj bio dužan prepoznati potencijalni sukob interesa te, unatoč

moгуćnosti koja proizlazi iz Pravilnika o provedbi postupka javne nabave bagatelne vrijednosti poziv za dostavu ponude trebao uputiti najmanje trojici odvjetnika. Tuženik ne spori tužiteljeve navode o iskustvu u vođenju postupaka Grada kao niti ostale kvalifikacije izabranog odvjetnika, ali ustraje u zastupanju stajališta kako je tužitelj ovom odvjetniku tijekom prvih godina mandata omogućio zastupanje u pretežitom broju predmeta.

S pravom tuženik navodi kako je kao samostalno i neovisno državno tijelo u okviru svog djelokruga rada i nadležnosti ovlašten tumačiti u određenoj situaciji je li dužnosnik zlorabio neko svoje posebno pravo te tumačiti odredbu članka 7. točka c) ZSSI kao svako donošenje odluka ili izvršavanja ovlasti dužnosnika na način koji je protivan svrsi propisanog ovlaštenja, pri čemu je određeni privatni subjekt ostvario određenu korist ili probitak. Time je zakonodavac tuženiku dao legitimno pravo da u konkretnim situacijama uzimajući u obzir stvarno stanje stvari i okolnosti postupanja određenog dužnosnika ispita je li određeno pravo koristio na način koji je protivan svrsi danog ovlaštenja.

Međutim, to njegovo pravo ne može se tumačiti izvan granica svrhe ZSSI kojem je cilj spriječiti sukob interesa u obnašanju javnih dužnosti, sprječavanje privatnih utjecaja na donošenje odluka u obnašanju javnih dužnosti, sve kako bi se u obnašanju javne dužnosti spriječilo dužnosnike da svoj privatni interes stave iznad ili suprotstave javnom interesu.

U okolnostima kada je odredbom članka 4. stavka 2. ZSSI-a propisan krug srodnika koji se smatraju članovima obitelji, dok se u obrazloženju osporenog rješenja navodi kako „ne spori iskustvo u vođenju postupaka i kvalifikacije odvjetnika“, tuženik je bio dužan utvrditi i obrazložiti na čemu temelji svoju tvrdnju kako je izabrani odvjetnik interesno povezana osoba s tužiteljem, pri čemu to mora biti druga osnova ili okolnost zbog koja upućuje na interesnu povezanost s dužnosnikom, a ne krvno srodstvo koje je definirano u smislu ZSSI-a.

Prema stajalištu suda, s obzirom da tužitelj tijekom postupka kao i ovog upravnog spora ustraje u tvrdnjama kako je davanjem punomoći za zastupanje interesa zaštitio interese Grada, pogrešno je tuženik protumačio kako samo postojanje krvnog srodstva upućuje na interesnu povezanost tužitelja i izabranog odvjetnika odnosno zaključak kako je tužitelj time zlorabio zakonom dana ovlaštenja.

Kod tako danog obrazloženja, ovaj sud ne može uzeti da je sklapanjem ugovora tužitelj svoj privatni interes pretpostavio ili koristio protivno zaštititi javnog interesa odnosno zlorabio posebna prava dužnosnika koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti. Zabranjena djelovanja dužnosnika moraju se tumačiti u okviru opće odredbe kojom je definiran sukob interesa što znači da takvim postupanjem mora doći do sukoba javnog i privatnog interesa. Ovakvo stajalište, koje dijeli i ovaj sud, izrazio je Visoki upravni sud Republike Hrvatske u presudi broj: Zpa-32/2010-4 od 19. siječnja 2011.

Budući da osporeno rješenje zbog prethodno iznijetog nije zakonito, valjalo je na temelju odredbe članka 58. stavka 1. ZUS-a usvojiti tužbeni zahtjev tužitelja, poništiti osporavano rješenje tuženika te predmet vratiti na ponovni postupak. U ponovnom postupku tuženik je dužan, nakon što otkloni nedostatke na koje se ukazuje presudom ovog suda, pravilnom primjenom materijalnog prava, ponovno odlučiti je li tužitelj kao dužnosnik zlorabio posebna prava koja proizlaze ili su potrebna za obavljanje dužnosti, pridržavajući se sukladno odredbi članka 81. stavka 2. ZUS-a pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda.

U Splitu 29. rujna 2016.

SUTKINJA

Miranda Gulišija Jurišić, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Prema odredbi članka 66.a stavka 1. ZUS-a protiv ove presude žalba nije dopuštena.

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica
Maja Ivulić

